

at de 2 Former mødes i en Linje, der i grove Træk gaar midt ned igennem Tyskland. Om denne Linjes Forløb har man detaillerede Angivelser, men de er meget vanskelige at faa til at passe, rimeligvis ogsaa af den Grund, at Linjen stadig forskydes. I Holsten er Sortkragen den langt overvejende Form, idet Graakragen kun bebor lidt af den østlige Del og Femern. I Sønderjylland skulde (efter Rohweder) Grænseskellet dannes af en Linje fra Eckernførde Fjord mod N. N. V. til Kongeaaen; Skovrider Simonsens Angivelser viser, at Sortkragen i hvert Tilfælde paa sine Steder yngler et godt Stykke Øst for denne Linje. Sikre Angivelser af, hvorledes Forholdet er i Sønderjylland i det hele taget mellem Udbredelse af Sortkrage og Graakrage, har vi ikke, og det vilde være interessant at faa dette oplyst.

O. HELMS.

FUGLELIVET I ÆRMELUNDEN 1 APRIL 1911.

AF

GERHARD SCHOLTEN.

Det var straalende Solskin og mild Søndenbrise. Luften var ligefrem mættet med Foraar. Intet Under, at der ude i Naturen var Sang og Kvidder over alt. Paa en Eftermiddagstur saa jeg 28 Fuglearter foruden Graaspurve (*Passer domesticus*).

I Mosekrattene ved Dæmning II havde Bogfinker (*Fringilla coelebs*), Musvitter (*Parus major*) og en Graamejse (*Parus palustris*) travlt, medens et Par Bruneller (*Accentor modularis*) gjorde Kur til hinanden og legede Tagfat eller sang. I Mosehullerne baade her og ved Fortunen rokkede og vrikkede Blishøns (*Fulica atra*) sig nikkende rundt, skreg og knurrede, peb eller gav ligefrem musikalske Lyde fra sig. Gulspurv (*Emberiza citrinella*) baade hørtes og saas samt en Tornirisk (*Linota cannabina*). Højt fra Luften lød Lærkens (*Alauda arvensis*) jublende Sang. Af Fuglekonger (*Regulus cristatus*) var der en Mængde i Flokke, over 30 saa jeg, desuden en Del Halemejser (*Parus caudatus*), der yndefuldt fløj fra Træ til Træ. Solsorten (*Turdus merula*) var selvfølgelig stærkt repræsenteret, den sang eller kom hoppende frem fra Krattene, medens andre parvis tog sig en susende Leg. Fra adskillige

Toppe sang Misteldrossel (*Turdus viscivorus*) klangfuldt og rent, medens Kragers (*Corvus cornix*) og Allikers (*Corvus monedula*) Snakken lød fra alle Sider. Ravnen (*Corvus corax*) sagde derimod intet, da den kom flyvende ud paa sin sidste Eftermiddagstur. Gjærdesmutter (*Troglodytes parvulus*) sang og vimsede om. Spetmejser (*Sitta europæa*) lod flere Steder deres glade Foraarflojt med de rene, afvekslende Toner lyde; en Træløber (*Certhia familiaris*) holdt derimod sine Følelser for sig selv. Fra Mosekrattene paa Sletten fløj Vindroslerne (*Turdus iliacus*) lidt senere bort end Misteldroslerne, der var mere sky, en enlig Sjagger (*Turdus pilaris*) blev længst, og Rødkjælken (*Erithacus rubecula*) gav sig til at synge. Fra Dyrehaven hørtes Musvaagens (*Buteo vulgaris*) Skrig, ellers blev ikke en Rovfugl set. En Vildand (*Anas boscas*), et Par Ringduer (*Columba palumbus*) og en Huldue (*Columba oenas*) kom trækkende. Og Blaamejsen (*Parus coeruleus*) pillede i Ellen. De hvide Anemoner stod med store Knopper, Guldstjerner blomstrede, og Græsset havde friske Spirer. Stære (*Sturnus vulgaris*) i Flok passiarede og fløjtede fra nogle Bøge, men ved Dæmning I havde 2 Skovskader (*Garrulus glandarius*) sat sig til Siesta i Eftermiddagssolen; den ene sad lodret, sammensunken tæt ved Stammen med Næbbet lidt opad og det nederste Øjelaag noget optrukket 10 Alen fra mig; det saa morsomt ud, da den pludselig slog Øjnene helt op, saa paa mig, fløj flere Gange forvirret et Par Alen længere bort i de høje Bøgepurrer, gav saa en miavende Lyd fra sig og fløj over paa den anden Side af Stien, hvor den vækkede sin Mage, der havde indtaget akkurat samme Stilling, men blot gav en pustende Lyd fra sig, inden den ogsaa fløj. I en Birk lige i Udkanten opdagede jeg Mellemspætten (*Picus medius*), der sad og slikkede Solskin paa den skraa Stamme, flyttede sig lidt baade frem og tilbage en Gang imellem, pudsede Næbet paa Barken og lod 3 Gange i Løbet af 10 Minutter »noget« falde.

Der var saadan en Sang og herlig Kvidder over alt som i Maj, men Dagen derpaa kom raakold Taage og den følgende Dag Snestorm, som fik Foraar og Elskovssang til atter at blunde.